
Proč zachránit jednu nemocnici

Proč zachránit jednu nemocnici

Před několika týdny psala MF DNES o reorganizaci pražského zdravotnictví.

Mám k tomuto tématu pár poznámek.

Začal bych situací, která nastala v Amsterdamu, kde byla před mnoha lety zrušena v centru města nemocnice a byly vybudovány moderní nemocnice na periferii.

To se ukázalo jako nevýhodné pro urgentně nemocné, třeba pro pacienty s kardiovaskulárním postižením. Ti jedinci, na které nemoc udeřila právě ve středu města, měli smůlu – dopravní situace velkoměsta neumožnila jejich rychlý transport do nemocnic na periferii.

Rozmístění velkých nemocnic v Praze je téměř podle světových stran. Fakultní nemocnice v Motole a Nemocnice Na Homolce na západě, Fakultní nemocnice na Vinohradech na východě, Thomayerova nemocnice v Krči na jihu a nemocnice na Bulovce na severu.

Dalším obrem je Ústřední vojenská nemocnice ve Střešovicích.

Nemocnice, kde se léčí i učí

Pro centrum města – kromě malé Nemocnice Na Františku – je nejlépe dostupná právě VFN na Karlově náměstí včetně fakultní polikliniky.

O nutnosti vazby lékařských fakult a „univerzitních“ nemocnic není třeba diskutovat.

Jinou by byla rozprava o finančním ohodnocení lékařů-učitelů, kteří mají minoritní úvazky zdravotnické a jsou finančně proti „čistě zdravotnickým“ lékařům podhodnoceni. Přitom náplň jejich práce je nejen léčit a učit – respektive učit léčit – ale také vědecky pracovat...

To vše školsko-zdravotnický komplex „na Karláku“ bohatě splňuje. Jak VFN, tak 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy nejsou ve finančním minusu, ale naopak. Jejich vědecká činnost je ve srovnání s dalšími podobnými institucemi špičková. Staré budovy, stojící v tomto areálu po mnohá desetiletí, budou stát možná déle než některé moderní budovy. Do jejich infrastruktur bylo investováno hodně a jednotlivá pracoviště vykazují vynikající úroveň.

Obyvatelé z okolí VFN mají „svou nemocnici“ blízko. Vzdálenosti mezi jednotlivými klinikami překleneje efektivně místní autobusový okruh.

Představa, že by se tito nemocní trmáceli na Bulovku, je tristní.

V devadesátých letech minulého století pisatel tohoto příspěvku měl reálný příslib značné sumy v dolarech k vybudování moderní části nemocnice. Tento záměr se neuskutečnil kvůli nejednotným názorům vedení – tehdy ještě nesloučených – dvou nemocnic: KÚNZ a ÚNZ hlavního města Prahy.

Pozemky v této lokalitě představují obrovitou hodnotu a jejich komerční využití by bylo jistě velice lukrativní.

Co je potřeba udělat

Vraťme se k otázce organizace chodu VFN. Asi by nejvíce potřebovala samostatnou budovu pro centrální příjem nemocných všech druhů, jak je tomu u moderních „monobloků“ nemocnic. Místo pro vybudování takové budovy představuje lokalita bývalé ORL kliniky v dolní části areálu.

Zde by bylo možné postavit šestiaž sedmipatrový monoblok s příslušnými – opět několikapatrovými – podzemními prostory pro sanitní vozidla a parkování personálu.

Esteticky by pro velké převýšení okolních budov nemusela taková stavba rušit. V budově by mělo být kromě centrálního příjmu velké oddělení intenzivní péče, centrální biochemické i další laboratoře a centrální radiologie.

Konziliární lékařská služba by byla velmi rychle dostupná a rychlá diagnostika by umožnila racionální přesuny pacientů na stávající zmodernizovaná pracoviště interních i operačních oborů.

Jen malá poznámka k argumentaci o možném rozvoji nemocnice na Bulovce v závislosti na uspořádání olympijských her. Jde možná o předčasnou úvahu, jakými jsou i úvahy o stavbě olympijského stadionu, který možná bude na Strahově a ne v Letňanech.

Řešení problémů ve zdravotnictví – nejen v Praze – jsou velice složitou, a tedy velice náročnou problematikou. Je třeba se zmínit také o významu superkonziliárních služeb pro nemocné – nejen z českých zemí – které pro ně poskytují tradičně proslavené kliniky VFN. Spojené také s více než 650letou tradicí Karlovy univerzity.

Každou organizační změnu je třeba racionálně zvažovat a vyvarovat se ukvapených úvah a komentářů o rušení, prodeji, přesunech ve zdravotnictví...

Jiří Tichý, lékař, emeritní děkan 1. LF UK